

Μια ολόκληρη γενιά αυτού του τόπου χάνεται «Έργω κ' ουκέτι μύθω»

**Η ατολμία, οι ερασιτεχνισμοί και τα μικροπολιτικά
συμφέροντα έφεραν τα πράγματα σε αυτή την κατάντια**

Πριν από ένα χρόνο, λίγο πριν από το οικονομικό κραχ του Μάρτη του 2013, είχα γράψει στο ενημερωτικό δελτίο του ΕΤΕΚ: «... το βάθεμα της οικονομικής κρίσης (άσχετα αν ονομάζεται τραπεζική ή δημοσιονομική) και η αύξηση της ανεργίας σε τέτοια πρωτοφανή επίπεδα είναι από τα πλέον κυρίαρχα θέματα, γιατί αγγίζουν σχεδόν τους πάντες και όλες τις ηλικίες, θέτουν δε την κοινωνία μας σε μια ιδιαίτερα δύσκολη και σκληρή δοκιμασία, πρωτόγνωρη για τις νεότερες

**ΒΑΣΙΚΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ
είναι η επανάκτηση
της αξιοπρέπειας τόσο
σε ατομικό όσο και
σε κρατικό επίπεδο**

ηλικίες. Η Κύπρος της αφθονίας και του οικονομικού, δήθεν, θαύματος των δεκαετιών του '80 και του '90, της μεγάλης λεηλασίας με τη φούσκα του χρηματιστηρίου, βρίσκεται σήμερα προ της χρεοκοπίας, όχι τόσο της οικονομικής αλλά, κυρίως, αυτής των θεσμών και των αξιών, με άμεσο κίνδυνο να πληγεί και η κοινωνική συνοχή, η πίστη και η ελπίδα για το αύριο...».

Σήμερα ο τόπος μας βιώνει για τα καλά τις επιπτώσεις και τα αποτελέσματα μιας επιπόλαιης και συμφεροντολογικής συμπεριφοράς, του βολέματος και του ωχαδερφισμού από τους πολλούς, μιας κατά συρροήν συμφεροντολογικής και καταχρηστικής συμπεριφοράς, της υπεξαίρεσης και της μίζας από τους λίγους επιτήδειους και μακρυχέρηδες. Βιώνουμε σήμερα τον εξευτελισμό και την ντροπή ως άνθρωποι και ως κοινωνία αυτής της χώρας λόγω της αμετροεπούς, κοντόφθαλμης και εν πολλοίς προδοτικής συμπεριφοράς ανθρώπων που για άλλα ετάχθησαν, άλλα υπόσχονταν και άλλα έπρατταν. Το μέγα σφάλμα μας είναι ότι τους ανεχτήκαμε και τους ανεχόμαστε. Τους ανεχόμαστε να μας κοροϊδεύουν για την ανημποριά μας

να τους αποκαλύψουμε, να τους εκθέσουμε, να τους τιμωρήσουμε, να τους τσακίσουμε τα χέρια που κλέβουν και το στόμα που κοροϊδεύει με τα πλάνα λόγια.

Χαμένη γενιά...

Ο κίνδυνος είναι πλέον υπαρκτός, μια ολόκληρη γενιά αυτού του τόπου χάνεται γιατί έχει υποθηκευτεί η εθνική και κρατική ανεξαρτησία σε ξένα τραστ, στους διεθνείς εμπούρους των εθνών. Μια οικονομία, για την οποία οι κρατούντες και σχεδόν απαξίπαντες διαλαλούσαν ότι είναι αλώβητη, ήταν στην ουσία καταχρεωμένη διότι αφέθηκε να λεηλατηθεί από τα τρωκτικά και τους κηφήνες, ενώ αυτοί, οι έχοντες την αρμοδιότητα, την εξουσία, άρα και την ευθύνη, δεν το παραδέχονταν και δεν έπαιρναν μέτρα - άλλοι έβλεπαν μόνο το πουγκί τους και άλλοι τα κουκκιά τους. Η ατολμία, οι ερασιτεχνισμοί και τα μικροπολιτικά συμφέροντα έφεραν τα πράγματα σε αυτήν την κατάντια, του συσσιτίου, του κοινωνικού παντοπωλείου, της μιζέριας και της ανέχειας μα, κυρίως, της εθνικής και κρατικής υποτέλειας στους ξένους. Η ανεργία τσακίζει τους νέους αλλά και τους παλαιότερους. Το χαμόγελο και η ελπίδα για τη ζωή σβήνει και χάνεται καθημερινά.

Το ζητούμενο

Βασικό ζητούμενο και προτεραιότητά μας καθημερινή, νομίζω ότι είναι η επανάκτηση

της αξιοπρέπειας τόσο σε ατομικό όσο και σε κρατικό επίπεδο. Η δε εξασφάλιση απασχόλησης είναι από τα πλέον βασικά για την αξιοπρέπεια σε ατομικό επίπεδο, διότι ο άνθρωπος εκτός της κάλυψης της βιοποριστικής του ανάγκης είναι εκ της φύσης του ον που θέλει να προσφέρει, να είναι χρήσιμο στον εαυτό του και στην κοινωνία που ανήκει. Όσον αφορά την κρατική αξιοπρέπεια, εκεί το ζητούμενο είναι η σύνεση στην άσκηση εξουσίας, στους χειρισμούς και τις αποφάσεις με ύψιστη προτεραιότητα την υπηρετήση του εθνικού συμφέροντος και μόνο αυτού. Απαιτούμε, οι ηγεσίες να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να εμπνεύσουν με το καθημερινό τους γράμμα γραφής τους συμπολίτες μας στη δύσκολη πορεία της δικαίωσης για τον τόπο μας.

**ΣΤΕΛΙΟΣ
ΑΧΙΝΙΩΤΗΣ**
Πρόεδρος ΕΤΕΚ
Πολιτικός
Μηχανικός